

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ - Ματθ. 15, 21-28 (29/1/2017)

Τί είναι το θαύμα και πότε πραγματοποιείται

Ένα ακόμα σημείο, αποκαλυπτικό της Θεϊκής ισχύος και της επιβολής του Ιησού πάνω στην τάξη της φύσης, περιγράφει το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα. Πρόκειται για τη θεραπεία και την λύτρωση από την κυριαρχία του διαβόλου της θυγατέρας μιας Χαναναίας γυναίκας.

Το σημείο αυτό, που, στη λαϊκή γλώσσα, έχει επικρατήσει να ονομάζεται θαύμα, μάς παρέχει την ευκαιρία να μιλήσουμε για την φύση και την ουσία του και να παρουσιάσουμε τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες εκδηλώνεται και πραγματοποιείται, είτε από τον ίδιο τον Κύριο, είτε από τους Αποστόλους, είτε από τους Αγίους της Εκκλησίας, στη διάρκεια των αιώνων, πάντα, όμως, εν ονόματι Ιησού Χριστού.

Αν θέλουμε να καταγράψουμε έναν ορισμό του σημείου ή του θαύματος, θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι η εισβολή του υπέρλογου και του υπερφύσιν στην τάξη της λογικής και φυσικής πραγματικότητας, που συμβαίνει μόνο με την δύναμη του Ιησού Χριστού και την χάρη του Αγίου Πνεύματος, για να συμβάλει, κάθε φορά, στην ψυχική βελτίωση και στην τελική σωτηρία του ανθρώπου.

Αλλά, για ποιόν λόγο ο Θεός επιτρέπει την πραγμάτωση των σημείων στη ζωή μας; «Το θαύμα είναι καλό όχι γιατί θεραπεύει έναν, αλλά γιατί φανερώνει τον Θεό σε όλους. Διαφορετικά, αν το θαύμα ήταν μόνο μια «εύνοια» του Θεού σε κάποιον, θα ήταν αδικία. Δεν μπορεί ο Θεός κάποιους να θεραπεύει και στους υπολοίπους να κωφεύει. Όταν, όμως, κάτι θαυματουργικό συμβαίνει, έστω σε έναν, για μία φορά, το γεγονός της φανερώσεως του Θεού, που είναι μεθεκτό από όλους, καθιστά το θαύμα και δική μας προσωπική εμπειρία. Το παραμένον δεν είναι το θαύμα ως θεραπεία, αφού σύντομα ο θάνατος αναιρεί κάθε ευεργετικό αποτέλεσμα, αλλά η φανέρωση του Θεού. Τραγικό δεν είναι να φύγουμε από τον κόσμο αυτόν δίχως θαύμα, αλλά να φύγουμε δίχως σημείο, δίχως να έχουμε την εμπειρία του Θεού μέσα μας»¹.

Ας εξετάσουμε τώρα τις δύο βασικές προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο Κύριος προέβαινε και προβαίνει σε υπέρλογες και υπερφυσικές επεμβάσεις, όπως αυτές παρουσιάζονται στα Ευαγγελικά κείμενα. **Η πρώτη προϋπόθεση είναι η πίστη.** Ο Κύριος δεν έκανε θαύματα για να προκαλέσει την πίστη, αλλά όπου υπήρχε η πίστη. Η αγαπητική Του αυτή κίνηση ήταν καρπός της απόλυτης πίστης και αγάπης των ανθρώπων στο πρόσωπό Του και λειτουργούσε, τρόπον τινά, ως

¹ Νικόλαος, Μητροπολίτης Μεσογαίας & Λαυρεωτικής, «Άνθρωπος μεθόριος», σελ. 120

επιβράβευση αυτής της πίστης. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τον λόγο του Κυρίου στην Χαναναία του σημερινού Ευαγγελίου: *ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις· γενηθήτω σοι ως θέλεις*². «Το θαύμα, λοιπόν, δεν είναι μία μαγική επέμβαση της Θείας δυνάμεως, αλλά το αποτέλεσμα της συνεργασίας Θεού και ανθρώπου. Όταν το Άγιο Πνεύμα εισέλθει στον άνθρωπο και ο πιστός ενωθεί με τον Θεό, τότε μεταδίδονται σ' αυτόν οι Θεϊκές δωρεές και αποτέλεσμα αυτών είναι το θαύμα»³. Επομένως, για να γίνει ένα θαύμα χρειάζεται, πρωτίστως, πίστη.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι η προσευχή. Χαρακτηριστική είναι η στάση της Χαναναίας: *ελέησόν με Κύριε, υιέ Δαυείδ, η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται*⁴. «Η προσευχή αποτελεί, μέσα στην ολότητα του ανθρώπινου πολιτισμού, δύναμη τόσο πραγματική, όσον αποτελεί και η βαρύτητα, δύναμη η οποία φέρει σ' επαφή με την ανεξάντλητη κινητήρια δύναμη του σύμπαντος και δημιουργεί θαυμάσιες μεταβολές, ανακαινίσεις, εξυγιάνσεις και θεραπείες, όχι μόνο στη ζωή εκείνου ο οποίος προσεύχεται, αλλά και στη ζωή των άλλων υπέρ των οποίων προσευχόμεθα»⁵.

Στη εποχή μας, στην οποία ο ορθολογισμός δεν επιτρέπει στον άνθρωπο να κινηθεί προς τον Θεό με την δύναμη της πίστης και της προσευχής, συχνά ακούγεται ο λόγος: *«αν δω κάποιο θαύμα, τότε θα πιστέψω»*. Απέναντι σ' αυτή την πλανεμένη σύγχρονη νοοτροπία τοποθετείται με σαφήνεια και απλότητα ο Όσιος Παΐσιος Αγιορείτης, ο οποίος λέγει: «Εκείνος που για να πιστέψει ζητά θαύματα δεν έχει αρχοντιά. Για τον Θεό αυτό έχει αξία και μετρά: Το ν' αγαπήσει ο άνθρωπος τον Θεό μόνο και μόνο επειδή είναι αγαθός». ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

² Ματθ. 15,28

³ Αρχιμ. Νεκτάριος Λασκαρίδης, «Παύλειος Λόγος», Οκτώβριος – Δεκέμβριος 2002

⁴ Ματθ. 15,22

⁵ Alexis Carrel, βιολόγος